

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: M. R.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 42 Cad 257/2005 - 17 ze dne 23. 12. 2005,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 42 Cad 257/2005 - 17 ze dne 23. 12. 2005 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále též „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 12. 2005, č. j. 42 Cad 257/2005 - 17, jímž bylo rozhodnuto takto: „Podání ČSSZ č. j. 26191/010/5015/JMA ze dne 12. 12. 2005, následujícího dne doručené podepsanému soudu, se odmítá. Nikomu se nepřiznává náhrada procesních nákladů.“

Z odůvodnění usnesení vyplývá, že zahájení soudního řízení iniciovala stěžovatelka, která podáním doručeným dne 13. 12. 2005 postoupila krajskému soudu žalobkynin dopis ze dne 1. 12. 2005 a označila jej jako žalobu proti svému důchodovému rozhodnutí. Podle názoru krajského soudu je v předmětné věci iniciační podání České správy sociálního zabezpečení zatíženo neodstranitelným nedostatkem podmínky přezkumného řízení, kterým je neexistence žaloby, když písemnosti soudu postoupené takto vnímat nelze. Krajským soudem byly shledány podmínky pro aplikaci ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., a proto bylo podání odmítnuto s tím, že podle názoru soudu bude na správním orgánu, jak se s podáním, jež mu bylo pisatelkou adresováno, vypořádá, případně pisatelku poučí, že její problémy lze

řešit třeba i soudní žalobou náležitě formulovanou, neboť soud takto postupovat nemůže, protože by tím překročil meze ustanovení § 5 o. s. ř. a narušil by ústavní rovnost účastníků soudního procesu.

Proti rozhodnutí krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jak vyplývá z obsahu podání, tedy pro tvrzenou nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatelka se neztotožňuje s názorem krajského soudu, že předmětné podání pisatelky není žalobou, která směřuje proti jejímu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, že tedy iniciační podání je zatíženo neodstranitelným nedostatkem podmínky přezkumného řízení, kterým je neexistence žaloby. Poukazuje na to, že ačkoliv pisatelka své podání ze dne 1. 12. 2005 nenazvala žalobou, ale uvedla, že podává „odvolání proti rozhodnutí ze dne 10. 12. 2005 České správy sociálního zabezpečení v Praze, kterým nebyl dceři zvýšen důchod pro převážnou bezmocnost ...“. Žádá o nové projednání a přezkoumání skutečností rozhodných pro zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost dcery L.

Stěžovatelka je toho názoru, že podání M. R. má náležitosti žaloby podle § 71 s. ř. s. když pisatelka v něm jasně označuje rozhodnutí, proti kterému směřuje, kdo je vydal, výrok, který napadá, jakož i důvody, pro které s rozhodnutím nesouhlasí a žádá o jeho přezkoumání. Její námítky směřují do přezkoumání zdravotního stavu její dcery. K přezkoumání takových námitek jsou povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v rámci správního soudnictví podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., a proto stěžovatelce nezbylo než za účelem přezkoumání zdravotního stavu dcery pisatelky postoupit podání jako žalobu příslušnému soudu s návrhem na vyžádání posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem.

Stěžovatelka dále soudu vytýká, že postupem podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl podání M. R., jež bylo tomuto soudu postoupeno přípisem ze dne 12. 12. 2005, č. j. 26191/010/5015/JMA, Krajskou správou sociálního zabezpečení pro Ústecký kraj, na kterou pisatelka směřovala své podání ze dne 1. 12. 2005 nazvané „odvolání“ v rozporu s řádným poučením o možnosti podat žalobu k soudu ve stanovené lhůtě s tím, že lhůta je zachována, je-li žaloba podána v této lhůtě u České správy sociálního zabezpečení, a to s odůvodněním, že se nejedná o žalobu, protože není takto výslovně označeno a nebylo podáno přímo u soudu.

Vzhledem k nesprávnému právnímu posouzení věci krajským soudem navrhuje stěžovatelka, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu ve smyslu § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka krajskému soudu postoupila podání M. R. proti svému rozhodnutí. Toto podání zní takto: „Věc: Odvolání proti rozhodnutí ze dne 10. 12. 2005 České správy sociálního zabezpečení v Praze, kterým nebyl dceři zvýšen důchod pro převážnou bezmocnost pro nesplnění podmínek a i nadále zůstává jen částečně bezmocná. Prosím o nové projednání a přezkoumání skutečností a věřím, že dcera má opravdu nárok na zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost (viz níže text a přílohy). Doufám v kladné vyřízení mé žádosti. M. R.“

V projednávané věci jde o posouzení, který státní orgán - zda soud nebo žalovaný správní orgán, či oba - má zákonem stanovené povinnosti směřující k odstranění vady podání, které je adresováno správnímu orgánu, z jehož obsahu lze dovodit, že podatel se jím domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu soudem.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. je lhůta (k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu) zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. V této souvislosti ani soudní řád správní ani žádný jiný právní předpis nestanoví správnímu orgánu povinnost odstraňovat vady podání. Náležitosti žaloby ve správním soudnictví jsou stanoveny v § 71 odst. 1 s. ř. s. Nemá-li žaloba stanovené náležitosti, jedná se o vady podání (žaloby) a jejich odstranění soudní řád správní ukládá soudu. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. V projednávané věci však nebyly naplněny podmínky pro odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jak výše uvedeno.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost právně posoudil podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a shledal, že je důvodná. Proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud pak v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

